

- 2) Czy art. 2 lit. j) rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że wymienione w nim dopuszczalne powody ograniczają się do czynników mających związek z pasażerami, czy też odmowa przyjęcia na pokład może być uzasadniona innymi powodami? Jeżeli rozporządzenie należy interpretować tak, że odmowa przyjęcia na pokład może być uzasadniona innymi powodami niż te, które mają związek z pasażerami, czy należy rozumieć, że ta odmowa może być uzasadniona również reorganizacją lotów spowodowaną nadzwyczajnymi okolicznościami, o których mowa w art. 14 i 15 rozporządzenia?
- 3) Czy rozporządzenie należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy może zostać zwolniony z odpowiedzialności na podstawie art. 5 ust. 3 nie tylko w odniesieniu do lotu odwołanego z powodu nadzwyczajnych okoliczności, lecz również wobec pasażerów późniejszych lotów, o ile starał się rozłożyć negatywne skutki spowodowane nadzwyczajnymi okolicznościami, na które napotkał w swej działalności — jak przykładowo strajk — na większą grupę pasażerów niż pasażerowie odwołanego lotu, dokonując reorganizacji lotów późniejszych w taki sposób, aby podróż żadnego pasażera nie opóźniła się nadmiernie? Innymi słowy, czy przewoźnik lotniczy może się powołać na nadzwyczajne okoliczności również wobec pasażera lotu późniejszego, na którego podróż okoliczności te nie miały wpływu bezpośredniego? Czy w tym zakresie występuje istotna różnica w zależności od tego, czy sytuację pasażera i jego prawo do odszkodowania należy oceniać na podstawie art. 4 rozporządzenia, dotyczącego odmowy przyjęcia na pokład, czy też art. 5, który dotyczy odwołania lotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-37/10)

(2011/C 80/31)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková i H. Tserepa Lacombe, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że stanowiąc w § 1 ust. 2 lit. g) rozporządzenia nr 77/2003 Sb., że „masło do smarowania” (pomazánkové máslo) oznacza produkt mleczarski z kwaśnej śmietany, wzbogacony sproszkowanym mlekiem lub maślanką, zawierający wagowo co najmniej 31 % tłuszczu mlecznego i 42 % suchej masy, oraz dopuszczając ten

produkt do sprzedaży pod nazwą handlową „masło do smarowania” Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 115 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ w związku z pkt I ppkt 1 akapit pierwszy i drugi załącznika XV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz części A pkt 1 i 4 dodatku do załącznika XV rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 115 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w związku z pkt I ppkt 2 akapit pierwszy i drugi załącznika XV oraz częścią A pkt 1 dodatku do załącznika XV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że nazwa handlowa „masło” zastrzeżona jest dla produktów zawartości tłuszczu mlecznego wynoszącej co najmniej 80 % i o zawartości wody nie wyższej niż 16 %. W Republice Czeskiej, na mocy § ust. 2 lit. b) rozporządzenia ministra rolnictwa nr 77/2003 Sb. Z dnia 6 marca 2003 r. wprowadzono na rynek produkt o nazwie handlowej „masło do smarowania”. Produkt ten jest stałą i plastyczną emulsją typu woda w oleju, uzyskiwaną głównie z kwaśnej śmietany i zawierającą wagowo co najmniej 31 % tłuszczu mlecznego i 42 % suchej masy. Ze względu na niższą od przewidzianej zawartość tłuszczu mlecznego produkt „masło do smarowania” nie spełnia warunków zastosowania nazwy handlowej „masło”, wobec czego naruszone zostały wyżej wymienione przepisy prawa Unii.

Punkt I ppkt 2 załącznika XV w związku z częścią A pkt 4 dodatku do załącznika XV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wymaga, aby dla produktów mleczarskich mleczarskich zawartości tłuszczu mlecznego mniejszej niż 39 % używane było oznaczenie handlowe „tłuszcz do smarowania X%”. „Masło do smarowania” nie jest sprzedawane pod tym oznaczeniem, wobec czego naruszone zostały wskazane wyżej przepisy prawa Unii.

W drodze wyjątku produkty niespełniające powyższych parametrów mogą być sprzedawane pod oznaczeniem handlowym „masło”, jeżeli spełnione zostaną wymogi określone w pkt I ppkt 2 akapit trzeci lit. a) załącznika XV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Produkty takie wymienione są w sposób wyczerpujący w wykazie produktów zawartym w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 445/2007. ⁽²⁾ „Masło do smarowania” nie zostało ujęte w tym wykazie, gdyż nie spełnia wymogów określonych w pkt I ppkt 2 akapit trzeci lit. a) załącznika XV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Dlatego odstępstwa te nie mogą zostać zastosowane w odniesieniu do „masła do smarowania”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2991/94 określającego normy dla tłuszczów do smarowania oraz stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 w sprawie ochrony nazw stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi (Dz.U. L 106, s. 24)